

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Evcharistia, Eivsque Adoratione, Libri Qvinque

Espence, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. VII. Apostatica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

*Thom. opus-
sculo 57.
lect. 5.*

verba hæc exposita mellita nobis sunt, oleumque sunt,
& ossa vsque nos penetrant, ineffabilem suæ in sacra-
mento præsentia modum illi committentes, & prout
conuenit deuotioni fidelium, venerantes.

Apostatica. Cap. VII.

Actenus contra carnalem Iudæorum &
gentilium, aut etiam Iudaisantium, erro-
neum, vt Cyprianus vocat, hominum de
Christianorum Eucharistia suspicionem.

At nihilo meliores Iudæis & paganis A-
postata, nihilo melius senserunt de Christiano huius
sacramenti tum vsu, tum cultu: idque ex eo constat,
quod sacram eius indignissimè ac irreuerenter supelle-
ctilem contrectarunt, cui suus alioqui honor cum rer-
um diuinarum, sacrorumque signorum honore sem-
per, vt antè obseruauimus, & coniunctus fuit & serua-
tus Archiapistata ergo Iulianus, vt ei vir non minus san-

Oratione I. ctus quàm liber, Nazianzenus, inter multe contra Eccle-
siam publicè priuatimque tentata, sacrorum tum dena-
riorum pecuniarumque suppilationem, nõ magis ex im-
pietate, quàm ex auaritia insatiabili, tum vasorum dire-
ptionem, quæ à profanis manibus indignè & cõtumelio-
sè tractata conspurcabantur, exprobrat, hic inquam, Au-
gustus nihil minus quàm Augustus, quæ magnus veròq;

Theod. li. 3.

cap. 12. 13.

Sozome. li.

5. cap. 8.

Niceph. li.

10. ca. 5. 7. 9

Sacrilegorũ

ultimo hor-

renda.

Augustus Constantinus ecclesiis vasa sacra atq; preciosa
donauerat, ablata partim in fiscum Imperatoris intulit,
partim in idolorum delubris reposuit, ministris ad hæc
eo nihilo melioribus abusus, cognomine illi annuculo,
Felice, ac Elpidio quæstoribus. Horũ primus vasis sacris
terre illisis pro sedili vsus, in sacram etiam mensam lo-
tium miserat, & minxerat. Euzeio episcopo id prohibere
conanti alapa inflicta, maledicto quoque illo in super in-
gesto, Christianorũ res à diuina prouidentia non curari,
sue Christianorumnè stabula diuinæ curationis esse? Sed
mox difficili & incognito morbo correptus, ad dies XL.
ita distentus iacuit, vt nec loqueretur, nec sentiret, Vale-
tudine autem paululũ recepta, vxore præclaræ fidei sc-

fmina eum ad pœnitentiam exhortante, suorum ipse ma-
 lorum contra se testis, & morbi causam agnoscens, Impe-
 ratorē, vt ecclesias, quibus ademerat, restitueret, rogauit,
 nec impetrauit. Morbo igitur vrgente, ventre omnis ge-
 neris vlceribus conuulso, visceribus putredine corrosis,
 excrementis per os blasphemiarum quondā instrumentum,
 tum obscœnam corporis partem factum, non per natu-
 ralia egestis, pudendis etiam putrefactis, & vermibus ad-
 viuam vsque carnem prorepentibus & corrodetibus, eos
 profundius latitantes auibus pinguibus & peregrinis, quas
 prius diis sacrificassent, super membra corrupta applica-
 tis, in apertum quibusdam ceu illecebris euocantibus, bre-
 niter, medicis omnia expertis, remediis nihil proficienti-
 bus, violenta morte miser euectus vitam finiuit. At infœ-
 lix Felix vasis tanti precij conspectis, arridens, vrbane sci-
 licet iocatus est, vel potius insultauit. En, aiens, qualibus
 vasis ministratur Mariæ filio, siue, Mariæ filius re diuina
 peragenda colitur. Eamq; nec ob aliam causam, vena in-
 teriore rupta, sanguinem per os blasphemum vt per fistu-
 lam emittens, horrendum omnibus cernentibus factus
 spectaculum, non totum diem durauit, & circa crepuscu-
 lum vnà cum sanguine animam vomuit. Tertius verò El-
 pidius, vt & superiores, blasphemus, tardiùs quidem, pœ-
 nas tamen tandem impietatis luit, inter tyrannidem affe-
 ctantes deprehensus, bonis omnibus exutus, sacer atque
 detestandus ab omnibus iudicatus, post carceris etum nas
 vitam turpiter finiit. Præter quos alius quidā in ecclesiam
 cum aliis prædonum more, ablatis donariis aliisque pre-
 ciosis, eam diripientibus, & sacrorū vasorum custodem
 contumelia afficiētibus, ingressus, super alias indignitates
 veste subducta sacrificij aram cum impudenter cōmixif-
 set, membris per quæ peccauerit, putredine ad interiora
 vsq; viscera cōsumptis, infinita vi vermiū inde prognata,
 miserum in modum, sic vt dicere pudeat, extinctus est.
 Omnes à tormentis tam grauibus ad longè deteriora mi-
 grantes. Horum etiam meminit D. Chrysolto. Regis, in *Homi. 4. de*
 quiens, auunculus, qui profano tactu cōsecrata Deo vasa *laudibus,*
 temerauerat, vermibus excelsus interiit. Regalis etiā gratij *Pauli.*
 præpositus, ob aliā, quā ecclesie intulerat, iniuriā, medius

*Lib. contra
Gentiles.*

diruptus est. Et alibi, Qui cum eo erant, patruus ausus impuris manibus sacra vasa contingere, nec hoc scelere contentus, contumelia vltra progressus, iis inuersis, & humi super pauimentum extensis, ita super ea defederat, subito illegitimæ huius sessionis eas dedit pœnas, vt morbum diuinitus illatum constaret, vt supra. Alius porro regij ærarij præfectus, antequam aulae regiaë limen transcenderet, de repente medius crepuit, & ipse id genus impietatis cuiusdam pœnas, luens, &c. Audis ori quoque illi aureo, vt supra Theologo, scelus habitum fuisse, homini non sacro sacra vasa vel tangere.

*Theodore?
Thesaurarius
martyr*

*Serm. in iu-
uentium
Maximum
martyres.*

Quorum tum custodem historia Theodoritum vocat, qui comprehensus, quasi ea vbinam essent iudicare posset, grauitè est flagellatus, & gladio tandem enecatus, cum in tota tortura masculo animo præditus respondisset, & in confessione Christiani dogmatis præclare se gessisset. O verè thesaurarium! Alibi sub hos Imp. meminit, altaria subuersa, clausas Ecclesiæ, sacerdotes fugatos. Ex Apostatae igitur exitio, qui supra Nazianzenus inter alia catholicis obuentura bona gratulabatur. apostatas non iam amplius in sacras ædes nostras flagitiosos oculos iniecturos, aut sinistre aspecturos, neque purissima purissimi ac incruenti sacrificij altaria ab eodem nomen habentia, scelesto detestandoque sanguine fœdaturos, nec impiis contra altaribus loca non adeunda dedecoratos, nec ecclesiarum donaria sacrilega manu direpturos, aut profanatos, impietatem auaritia cumulantes. At reformatores hodierni sacra & profana deprædantes, sacerdotales etiam aras non vt apostata, bruto, sed humano, & quidem sacerdotali cruore inquinarunt.

Manichaica, Cap. VIII.

X Eucharistiæ ergo cultu idololatrias Iudæi Christicolæ, pagani alij hominis, quidam etiam Dei voratores faciebant, & ceu tales amentes nos iudicabant. At infidelium pessimi hæretici, & hæreticorum pessimi Manichæi, eadem de causa Christi fideles sui tem-